

90813710

Mikael (21) kjøpte gård til 4,8 millioner men er alt annet enn bortskjemt: - Mange tror det, men da får de ei god forklaring

Mikael Granslåen Rolstad (21) har fått konsesjon og 03. august tok han over Nedre Nigard Skurdal på Harpefoss.

Godt i gang: Mikael er godt i gang med arbeidene inne i hovedhuset da Dølen kom på besøk. FOTO: ANE VAET

NYHETER

PUBLISERT:09 OKTOBER 2021 19:15SIST OPPDATERT:09 OKTOBER 2021 19:46

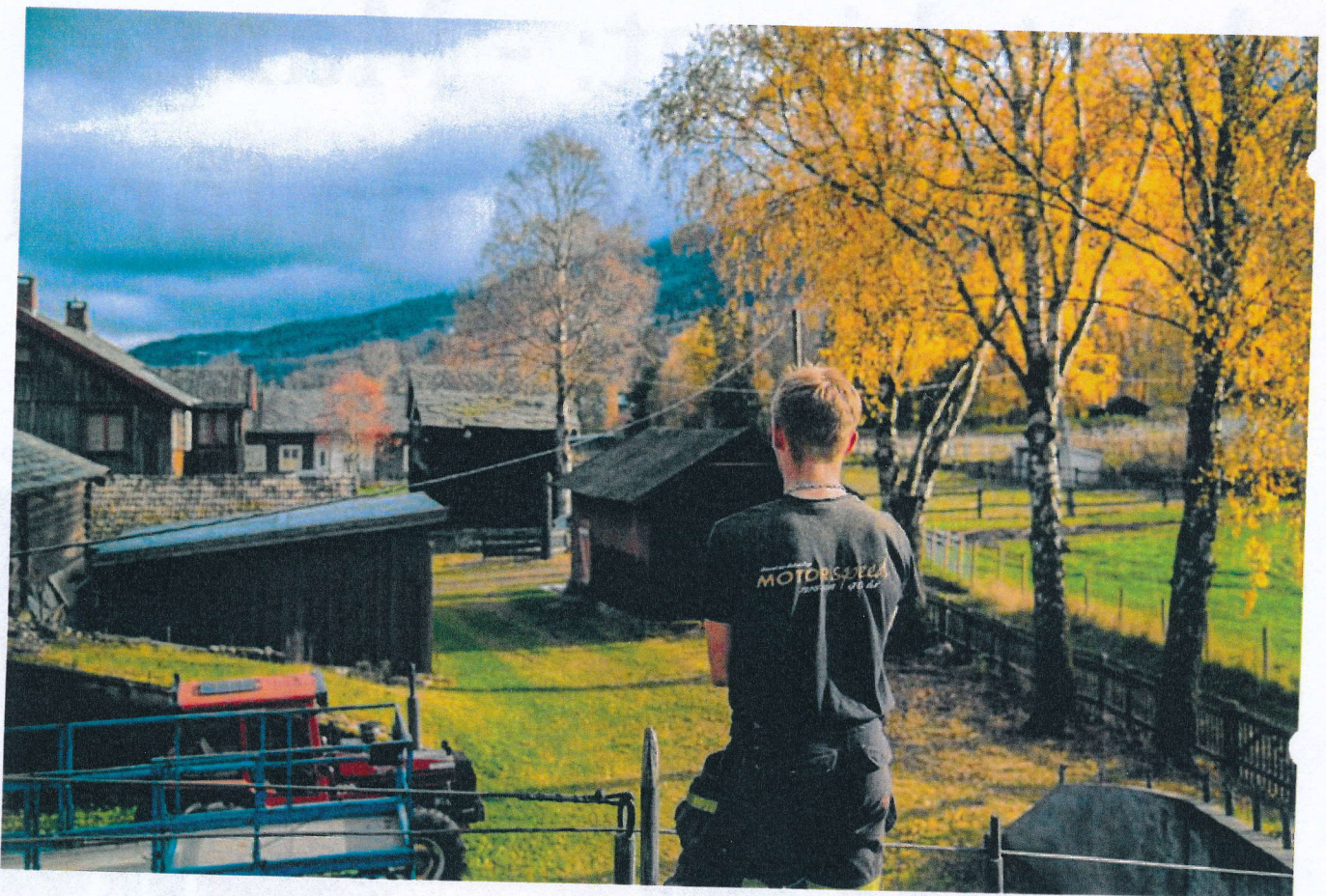
- [AneVaet](#)
- ane@dolen.no

Men 21-åringen har ingen planer om å bli gardbruker på heltid.

Han er tunellarbeider for AF-gruppen og skal hverken legge tunellkarrieren eller entreprenørarbeidet på hylla.

- Nei, jeg trives godt som tunellarbeider, sjøl om det har vært kjedelig å måtte bruke det meste av friperiodene i karantene under pandemien - siden jeg har jobba i Stockholm. Endelig er jeg fullvaksinert, så det går heldigvis mot normalen igjen - men det passer midt i blinken med egen gård, egentlig. Her kan jeg sitte og kose meg alene og jobbe i gravemaskina i alle fall, ler Mikael hjertelig.

Den 03. august kunne han offisielt kalle seg gardseier.

Utsikt: Det er mye å ta tak i på gården, men Mikael stresser ikke og er glad i å arbeide, så det ordner seg med tida til hjelp. **FOTO: ANE VAET**

I tillegg til å være tunellarbeider, er han er også sterkt involvert i drifta av familieselskapene Erling Rolstad Maskin AS, Erling Rolstad Eiendom AS og Erling Rolstad AS, som han eier sammen med faren og broren.

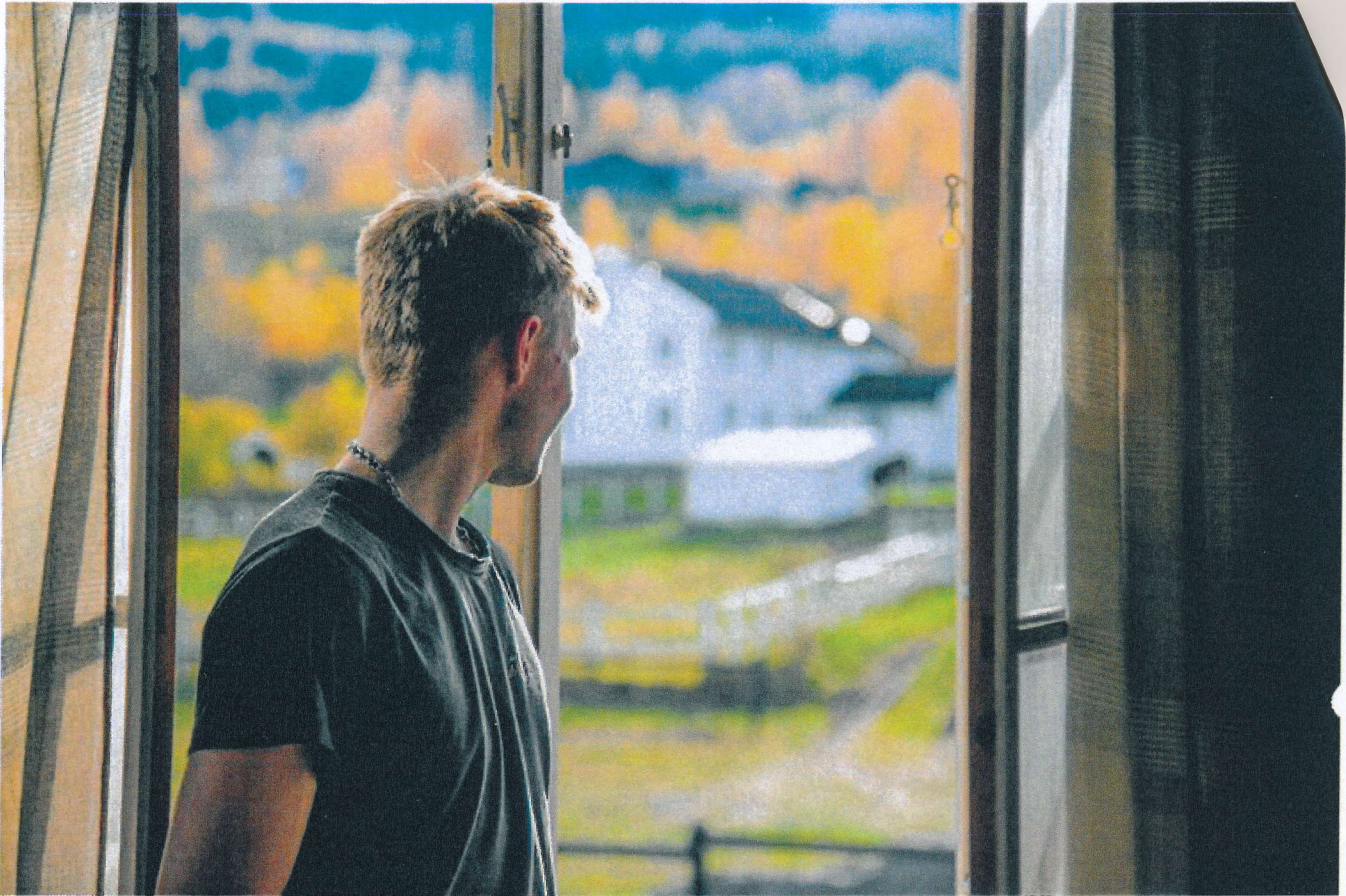
Familien har et tett og godt forhold, noe gardskjøpet også vitner om - for fra hjemstedet til familien på Øvre Nigard Skurdal er det nå fri sikt ned mot Nedre Nigard Skurdal, som ligger bare et steinkast unna. Det tok ikke mer enn fire dager etter overtaking før alt av skog og kratt var rydda.

- Gardene ligger veldig tett, men mange tenker ikke over det, sida det har vært rimelig *attigrodd* de siste åra. Jeg synes det er godt å være så nær hjemstedet mitt, samtidig som jeg har egen veg og adkomst så jeg rår meg sjøl. Tidligere var faktisk de to gardene én eiendom som var delt mellom to søsken, men på 1800-tallet ble den splitta, forteller Mikael engasjert.

Nå blir det derimot som i gamledager igjen - broren Eskil tar over Øvre Nigard Skurdal og Mikael Nedre Nigard Skurdal.

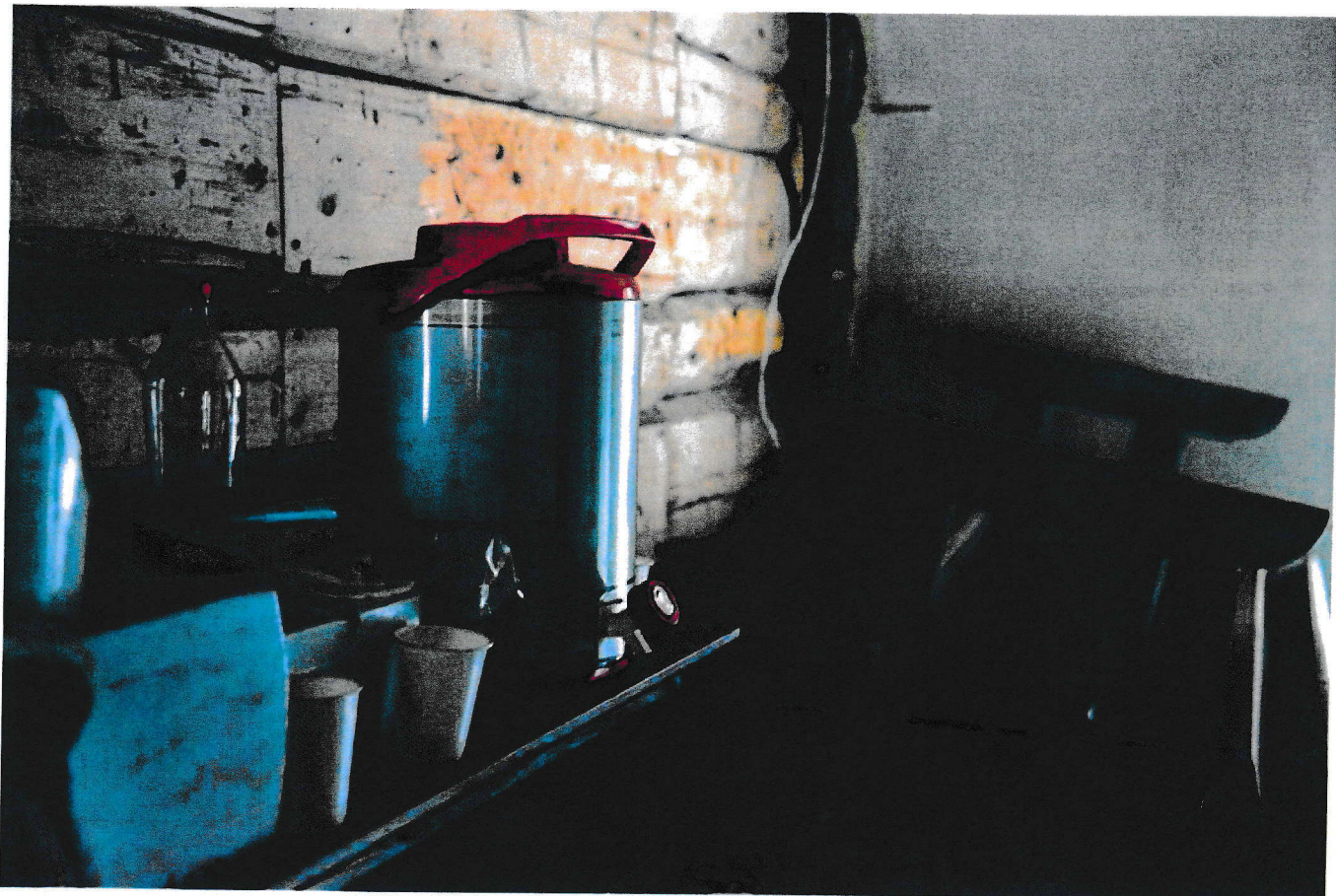
I dette huset
bodde Marie.

Da jeg var liten,
bodde vi der om
sommere for vi
dro på setra.

Ser hjem: Mikael ser rett opp til hjemstedet sitt fra huset på gården. **FOTO: ANE VAET**

Kaffestasjon: Kaffe og kopper står klart - det er bare å forsyne seg. (Så lenge en er en del av dugnadslaget). FOTO: ANE VAET

- Verste jeg hører!

- Du synes ikke 4,8 millioner for et gardsbruk som må totalrenoveres er i høyeste laget?, spør vi.

- Det er ikke småpenger akkurat, men kjøpesummen viser at det er mer enn "bare" en gård jeg har kjøpt. Det følger med til sammen 22 bygninger, tomt på Svartlykkja og på Vollen, flere skogteiger, ei hytte ved Håkåsetervatnet og seter i Børkdalen, så det er mye mer enn gården alene. I tillegg er det en del jakt- og fiskeløyver og vanning av hele gården gjennom Svintjønn Damlag, så jeg føler jeg får ekstremt mye for pengene, sier Mikael fornøyd.

I respekt for de som bygde opp stedet vil han bevare det som er mulig. Innvendig er det mye å gjøre, men utvendig går ikke Mikael med planer om å gjøre store forandringer - det er bare en skikkelig opprustning som må til.

- Jeg velger å se det på den måten at jeg er så heldig å få starte på scratch og bygge det opp igjen slik jeg ønsker. Utstyr har jeg heldigvis nok av, og så lenge en er villig til å legge inn en innsats og gjøre mye arbeid sjøl så koster det ikke all verden, heller, mener han.

Arbeidskar: Mikael er ikke redd for å ta i et tak og blir provosert når folk tror han er bortskjemt. Han lærte seg å grave nesten før han sykla. **FOTO: ANE VAET**

Står på: - Hadde folk visst hvor mye jeg jobber, så tror jeg ingen hadde kalt meg bortskjemt. **FOTO: ANE VAET**

Den arbeidsomme karen forteller videre at han eier mye skog han snart skal ta ut, som igjen blir til frisk kapital.

- Det var på høy tid før den råtne på rot, men det er liksom livbøya mi, sier han i en spøkefull tone, men med alvor i blikket.

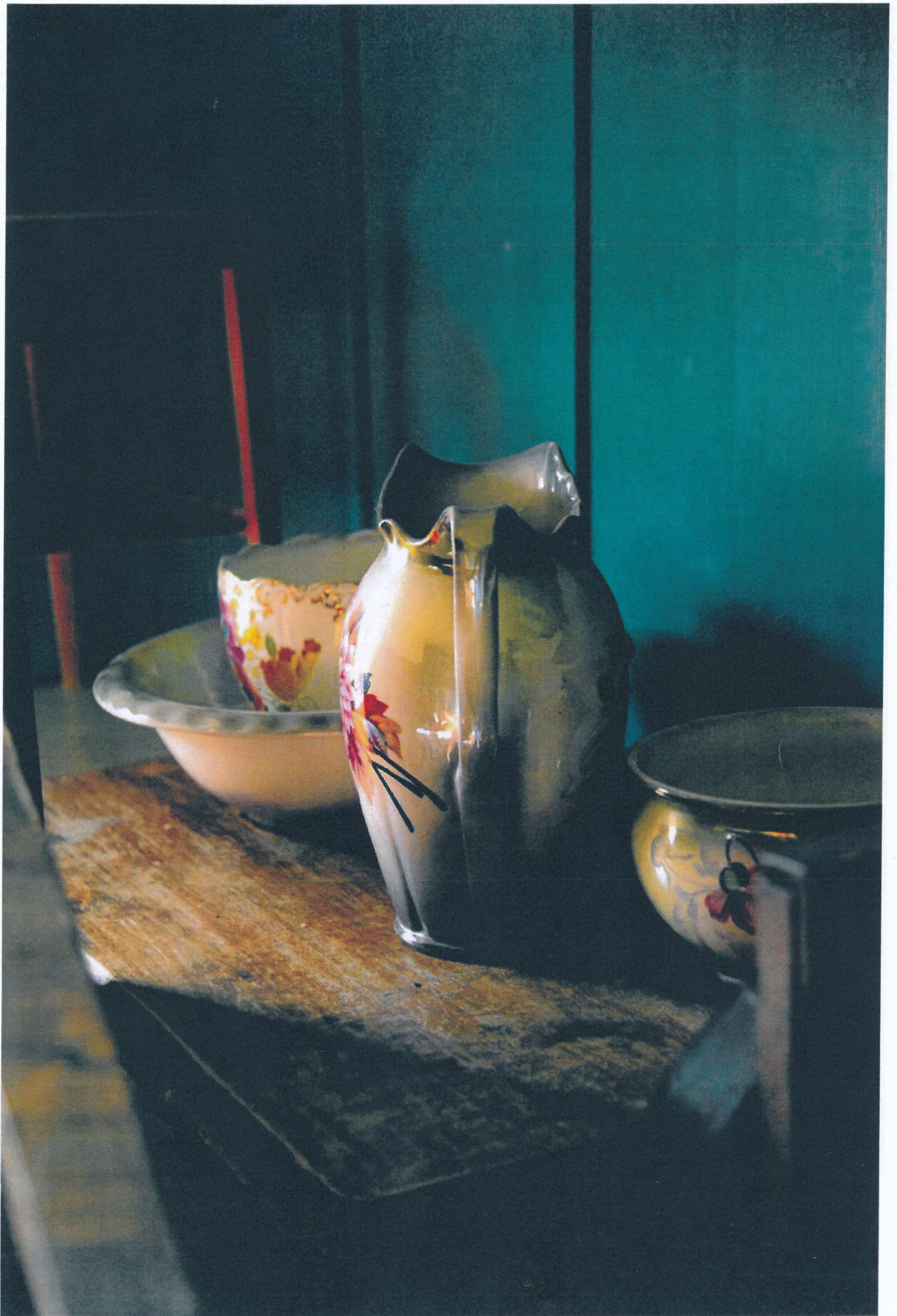
Og det skal mye til før den blide karen hever stemma eller kjenner på sinne, men når folk tror han er bortskjemt får de svar.

- Jeg er ikke en bortskjemt snørrunge, det er det verste jeg hører! Men mange tror det og kommer med en kommentar, men da får de ei god forklaring; for ingen i familien vår er opplært til å være late. Så fort jeg er hjemme på friperiode så får jeg høre det hvis jeg "sitt på revva". Jeg er vant til at en skal holde på døgnet rundt, og skal en få til noe så må en bare stå på, kommer det i klartekst fra Mikael.

- Det er nok mange som tror jeg må være bortskjemt for å kjøpe dette, men hadde alle visst hvor mye jeg jobber så tror jeg pipa hadde fått en annen låt. Jeg står på og gjør alltid mitt ytterste, sier han ektefølt.

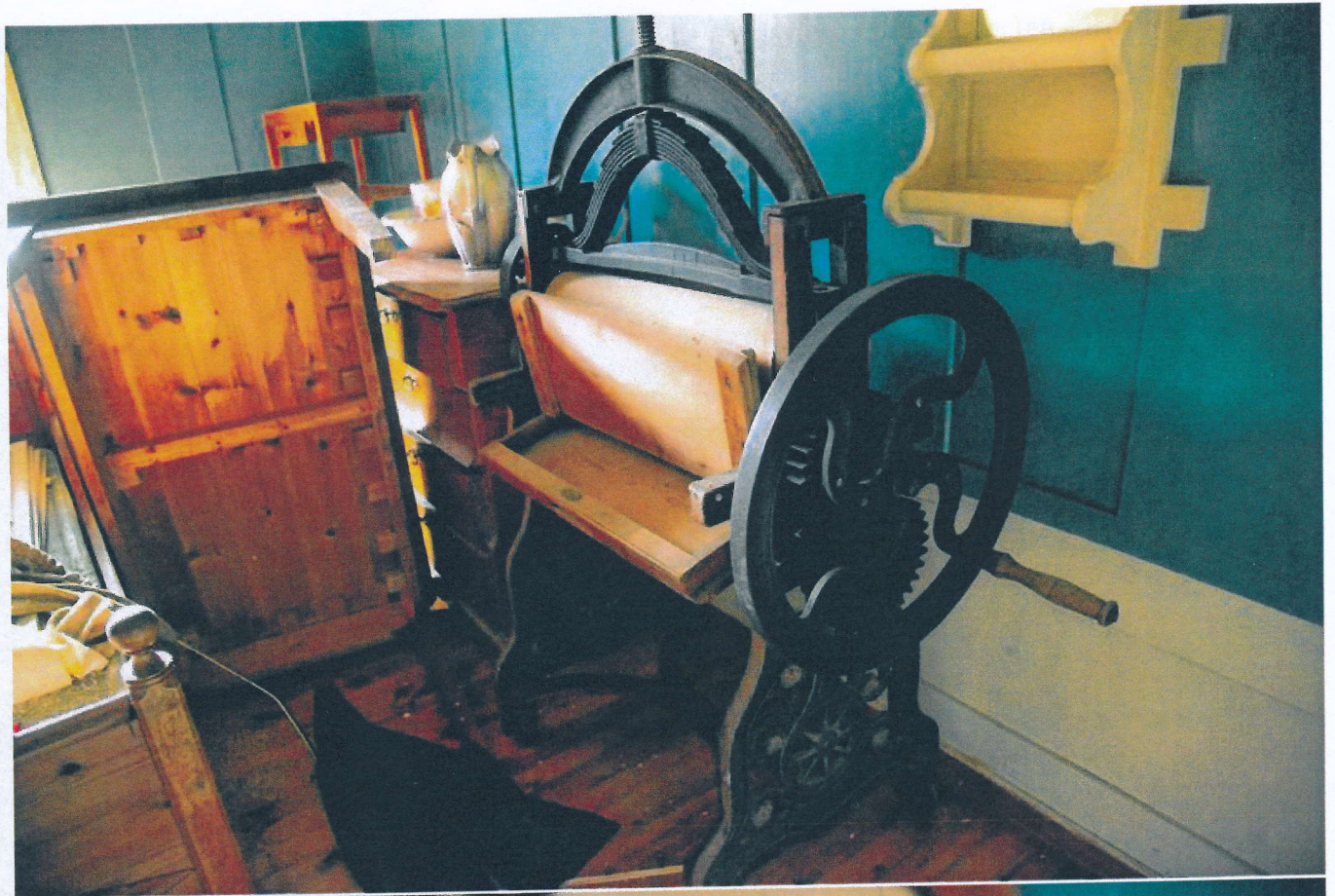

[The text in this section is extremely faint and illegible, appearing as a light grey block.]

Gamle skatter: Sjøl om det innvendige i huset skal bli nytt, er det noen gamle skatter som få med videre inn i framtida. **FOTO: ANE VAET**

The man in the photo is the author's brother, Michael. He is the one who found the machine.

Med andre ord kan vi si at Mikael "slekte itte uttur", for mor og far Granslåen Rolstad er vel heller ikke kjent for å være late. Og Mikael forteller at han er opplært til å jobbe hardt - han sitter ikke og venter på at ting skal falle i fanget.

[Merethe har drive butikk i eitt år: - Stolt over å ha realisert draumen min](#)

[Endelig tar Martine med seg den prisvinnende pappeska til Vinstra](#)

Ingen gardskjerring

Til tross for at han går med store renoveringsplaner for et tjuetalls bygninger, stresser ikke Mikael. Han er rolig som skjæra på tunet.

- Gjennom familiebedrifta har jeg lært hva som haster og hvor en må starte. Jeg går ikke i gang med setrene og alt det andre før hovedhuset er ferdig. Det må nesten komme inn litt penger igjen også, for uansett hvor mye en gjør sjøl så blir det dyrt med så mange gamle hus, reflekterer han.

www.berndt.no

Sveiseren som endte opp med ordførerkjedet: - Jeg liker meg best på gulvet, men trives også på toppen

Lang prosess

Stedet, som opprinnelig er et dødsbo og har vært uten aktiv drift de siste årene, har den unge sørfrøningen sikla på i lang tid. De som overtok dødsboet var tidlig klare på at de ville selge og satte i gang med klargjøring, men Nedre Nigard Skurdal kom aldri på det åpne markedet. De forrige eierne var opptatt av at unge krefter med frisk mot og arbeidslyst skulle få ta over, og det var viktigere å finne rett kjøper, enn det det var å få solgt til høyest mulig sum, forteller Mikael.

- Jeg viste interesse tidlig og det var nok ikke vanskelig å skjønne at jeg var oppriktig interessert i å kjøpe stedet. Jeg og Eskil har tenkt og snakka om å kjøpe garden lenge, forklarer han.

Engasjert familie: Far Egil(t.v.) og broren Eskil (midten) er sjølsagt med. FOTO: ANE VAET

Og til tross for at Mikael pendler og er borte to uker i strekk, bruker han fritida si godt - men det blir ikke mye hvile.

- Jeg har fått gjort ganske mye allerede, men førsteprioriteten framover blir å få totalrenovert og pussa opp hovedhuset, så jeg får en plass å gjøre av meg.

Planen er å få kommet seg inn, og på plass i huset, om ett år. Enn så lenge bor han hjemme hos mor og far på Øvre Nigard Skurdal, og trenger ikke annet enn ei seng å sove i og et sted å spise middag når han er hjemme på friperiode, sier han.

- Nå holder jeg på å legge inn nytt vann og få på plass nytt lys nedover garden. Grøft med nytt strømuttak er ordna, og det har gått med rundt 150 liter beis til nå, forteller han mens han samtidig konstaterer at det blir lenge til han er arbeidslaus.

Unge krefter: For den tidligere eieren var det viktigere å finne rett kjøper enn å få mest mulig for gården. Mikael var midt i blinken, som både er ung og har mer enn nok arbeidslyst. **FOTO: ANE VAET**

Gjennom familiebedrifta har han tillagt seg mye kunnskap om det meste, og stå på-vilje og høy arbeidsmoral fikk han gjennom morsmelka, så Mikael er alt annet enn *gruvsam*. Sofa og Netflix må pent vike for mer konstruktive gjøremål, og han anslår at det er noen måneder siden sist gang han satte seg ned for å se film.

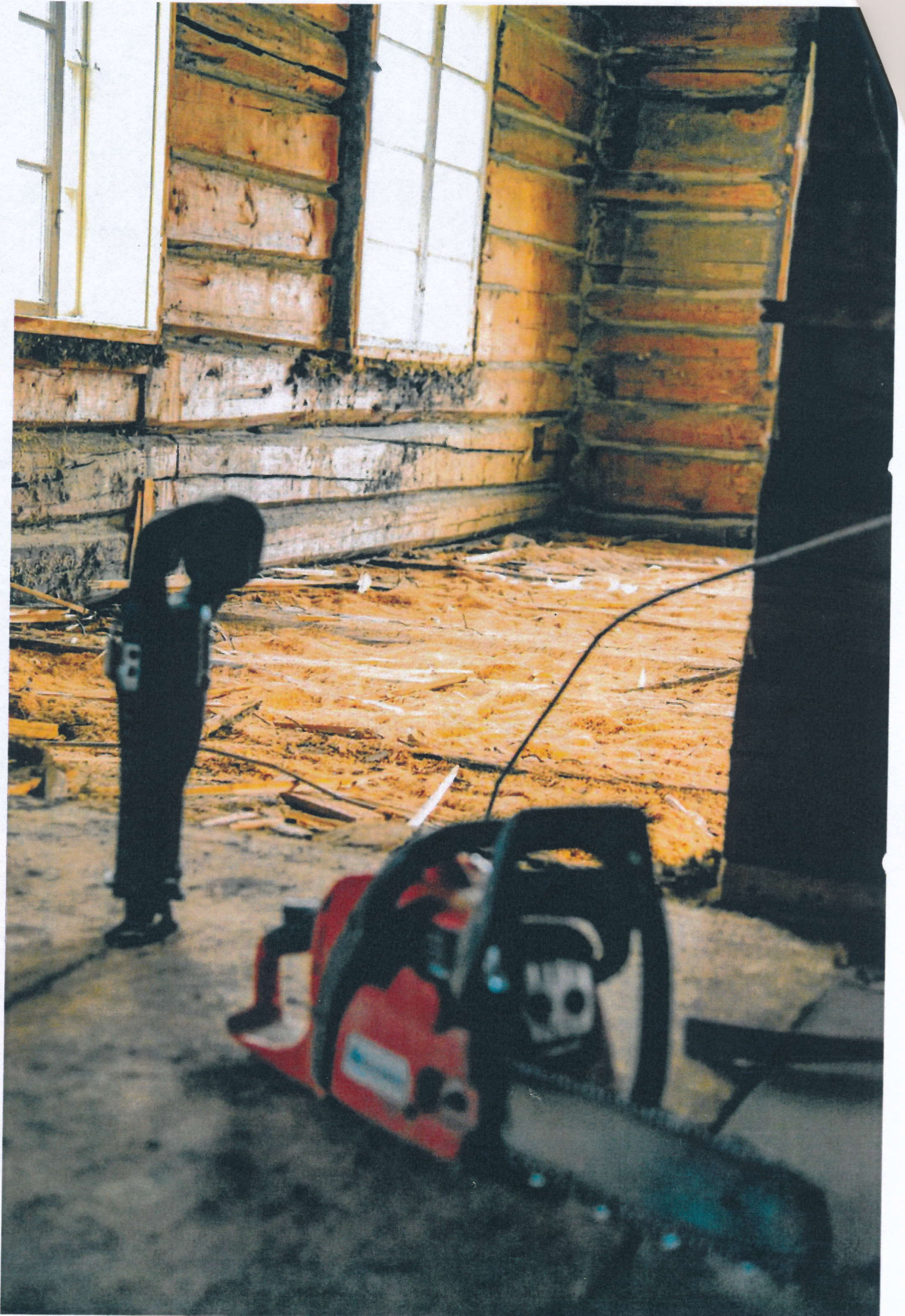
Heldigvis har også gode venner og familie bistått med snekring, maling og annet forefallende så snart de har hatt tid - men dugnadstimene vil nok fortsette å rulle i noen år framover enda, tror 21-åringen.

God hjelp: Det er mange som har engasjert seg for å hjelpe Mikael, og han forteller at han nok ikke hadde turt å gå i gang uten å vite at kameratene ville være med. **FOTO: ANE VAET**

Mye søppel: I helga skal gammel kledning rives og de gamle tømmerveggene begynner å komme til syne igjen. **FOTO: ANE VAET**

...at the location of the
...and, which, for us
...the first of several
...25th

...the first of several
...25th

For det er ikke småarbeider 21-åringen skal i gang med; alle vinduer skal skiftes, ny isolasjon skal inn og kledningen må byttes. I tillegg må det legges nytt tak og nye piper. Alt av vann, avløp, rør og strøm må også fornyes. Håpet er at nytt gulv, med vannbåren varme, og ny veg blir klart før snøen legger seg og frosten biter seg fast i bakken. Allerede har Mikael kommet godt i gang.

Dugnad:Gode venner er gull å ha når en har kjøpt gammel gard. **FOTO: ANE VAET**

Nytt innvendig: Mikael har mye å gjøre med hovedhuset, men vil forsøke å beholde det meste på gården slik det opprinnelig har sett ut - bare i renvert versjon. **FOTO: ANE VAET**

For det er dessverre fortsatt 21 skruer som skal gjøres, nye skruer skal
settes inn i den gamle tømmeret. I tillegg må det legges nytt tak og nye plater. Alt er klart, og det er
attent på å gjøre jobben så godt som mulig, med varmløst innvarme og det blir ikke for mye
teggel og det blir det beste resultatet. Allerede har Mikael kommet godt i gang.

Enn så lenge har ikke Mikael planer om å starte produksjon på gården. Det holder i massevis å få holde på med traktorarbeid som brøyting og sortering av matjord, samt skogsarbeid. Jordene er alt leid ut og ordnet med, men han håper å kunne drive jorda si sjøl på et senere tidspunkt. Lærekurven har uansett vært brattere enn på lenge, og Mikael er klar på at en må avfinne seg med å ta litt etter litt.

- Noe av redninga er jo nettopp at jeg er såpass ung. For det er unektelig et stort prosjekt og jeg kan ikke regne med å være ferdig neste år - jeg ser 30-50 år fram i tid. Jeg skal ha denne gården til den dagen jeg *stuper* og da går den videre til neste generasjon.

- Apropos neste generasjon, er du alene om alle husene på gården - eller har du ei jente du tar med deg inn på tunet?, spør vi.

- Jeg har prøvd denne kjærestegreia før, men det funker ikke for meg - jeg er for travel. Men en får håpe det dukker opp ei gardskjerring med hest til slutt, gliser Mikael bredt.

Les i gang: Mikael er god i alle saker. Den nye hestehuset de Qvén har på...

PUBLISERT I DET NORSKE LÆREBOKSOPPLAGET 09 OKTOBER 2014